

עין משפט
נר מצוה

עג א תי"ז פ"ח תה"ל
שמיטה הל"ח
טו"ש"ע י"ד סימן ט טע"ף
:1

[illegible]

רבינו גרשום

ראינו ודעו
 שמקורן קצתן
 בטי"ו אצעתנו בלתי
 שמרנו כח הפסד אשור
 קשה: כח הפסד צוללון
 כח: טרפה: צומת
 הגדים אשור
 צומת הגדים
 רוב אשור כחן טרפה
 טעמא דאיכא תירא
 לא כלום לא
 איכא תירא ונפסק ריב
 לא אחר טרפה אלא
 נעתיבין כחן טרפה
 פליגא דרבא רבא
 לא ילעמא לא נפסק דא
 מחלתא חוץ לא צומת
 אשור לא נפסקי אשור
 שפסק אלא כחן טרפה
 ואיכא דאמר אשור ריב
 לא אחר אשור אלא
 רוב אשור כחן טרפה
 זה וזה מותר בהרבה
 והאבא ר' קמינא
 שחיה מינא. לומר
 לעולם לא
 שחיה מינא מוטל באשפה
 ר' מתיב ר' חזקיה
 אלא טרפה שחיה
 טרפה אחר כחן אשור
 חזקיה מרדכי

מַר בַּר רַב אִשִּׁי אָמַר בִּלְּיָא קִבְּלוּ
כָּל דְּכֹחֵי בַר מִנְכֶּחָא וְדִיחִתָּא
וְתִלְתִּים וְאַמְרוּרָאִים וְרִ"חַ שֶׁ
שֶׁנֶּשְׁנָה וְחִיבֵי וְיִסְמִין כִּיּוֹ הֶסֶן לָנָן
וְחִיבֵי דְּרִבִּינִי **אִפְסִיךָ** דְּרִבִּינִי
שֶׁעֲלֵיהֶן לֹא שִׁיךְ לִתְמִין גְּבִי יִמָּר
וְיִשְׁלֹחֵהֶן עוֹף (וְעֵלִי נָא) מִשָּׁם
וְיִשְׁלַח מִן סוֹף כְּוֵן לִיפְסָךְ: **וְאֵם** אִי
זוֹת הִיא אֲבוּרָא. וְהִיא דְּקִמְתִּי רִישָׁא
וְנִחְתָּהוּ דְּרִגְלֵי מִן הָאֲרֻכִּינִי וְלִמְעַלָּה
הִיא נְמִי נִגְבֵּר הֶעָלָם וְאִין רוּב בְּשַׁר
קִיָּים וְאֵבֶן קִיָּפָא נֶקֶט נִחְתָּהוּ דְּלִמְעַלָּה
אִפְסִי נִחְתָּהוּ לְגַמְרִי כְּשֶׁרָא:

[illegible]

אבר אסור ובהמה כותרת א"ל
מוטל באשפה ומותרת א"ל
יאמרו אבר ממנה מוטל באש
ממנה מוטל באשפה ומותרת
כותרת דשמואל הרור שלהו
רב חסדא א"ל לא אם מיהרה ש
דבר שגופה תמחר את העיבור
למה לך אותיב ממתני' ^{יז} נשחט
לזה הוכשרו א"ל מתני' איכא לה
דימיה דריתב וקאמר לה לזה
אריוך מנו שמואל והא מיפלג
העצם ויצא לחוץ אם עור ובשר
רובו כי אתא רב דימי אמר ר
רב פפא ^{יח} הלכך בעינן רוב ע
יוחנן עור הרר הוא כבשר א"ל
הא עור ובשר קתני א"ל אנן
א"ר יוחנן יעור מצטרף לבשר
לבשר לחומר א"ל אנא עור
ליצחק דעור מצטרף לבשר הוא
גזולא קאמרת יבר גזולא דרבי
אמר ^{יט} רבה למאי ליחוש לחו

בעיני רוב עוביו. נכסה שלל יאז רוב הח
העור והעור חופה את עוביו והיקס
בשר חנינא. בזה ברייתא דלעיל: ולימ
העס: בר גזולא. שנשברה רגלו: דר

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

דכמר בר רב אשי קי"ל
סך שבוטה וכן יש בסדר
ה בכל דוכתין בר ממיסך
היינו הך דשמעתין וכן פ'

מר בר רב אשי אמר:
חזורי אמר אמימר מש
חזתי הוה חד אלימא
אלימא אודא רוב בני
רוב מנין מר בר רב
איפסיק אלימא האסי
קמיני האיכא רוב בנין

היו אי פסיק חד מיני
 יב אשי הוה קאימנא
 לקמיה עופא ובדק וא
 חד דהוה שני מחבר
 אמר רב יהודה אמר
 רבובו מאי רובו רוב
 קמיה דשמואל אמר
 כי מיפסיק חד מינייה
 טעמא דאימר תרי
 דאימר רבנא
 הגידים אפי' לא נש
 הסרביל כשרה ^א ואיכא
 בל אחד ואחד כי א
 אמר לי מכר תלתא
 חד וחד מסייע ליה לר
 שמואל צומת הגדין ע
 ביה אלא כחוש הסרבי
 בוי' אמר רב 'למעלה
 הבשר קיים זה זה מ
 אסור למטה מן הא
 קיים זה זה מותר א
 מותר ושמואל אמר
 אם רוב הבשר קיים

וְיָקֻץ לָהּ רֵב נַחֲמָן לְשֹׁמֵר
 בְּנֵי אַחָא בְרֵי רֵב הוּנָא
 וְהָיָה וּמוֹתֶרֶת א"ל הַכִּי
 לִחְלוֹ מִתָּם הִלְכְתָּא כּוּ
 וְהָיָה דְרֵב וְאִבְר עֲצֻמָּא
 שְׂטֵת מִרְפָּא אוֹתָהּ וְאִוּ
 דְּבִר שְׁאִינֵי גּוֹפָא א"ל
 בְּחֵמָה הוֹכִשְׁרוּ בְרִמְיָא
 כִּי בְרַדְחִינִי כִּי שִׁלֵּי
 מִמֶּנָּה א"ל יִישׁוּר רִשְׁמָל
 לֵעֵנ הָדָר בִּיה שְׂמָאֵל
 חוֹפִין אֶת רֹבּוֹ מוֹתֵר
 וְיִחְנֵן רֹב עֵיבֹז וְאִמְרֵי
 וְיִזְעִינ רֹב הַקִּפּוֹ
 בְּנַחֲמָן לְעוֹלָא וְלִימָא
 וְיִזְעִינ רֹב תִּנְיָן אִיכֵי
 א"ל רֵב נַחֲמָן לְעוֹלָא
 אִי יִדְעָנָא דִּהֲהוּא בְּרֵי
 וְאַתָּא לְקַמְיָה דְּר' יוֹ
 שְׁאֵנִי הִנְהוּ גִידִין רִכְיָא
 דְּרֵב אִי דְּרֵב ר' יוֹחְנָן

דרך נקב הבשר ושיהא רוב ה
כשר: ולימא מר עור מר
מר עור משלים לבשר. דל
י. עורו לפיכך חשוב כבשר

הדיוגן. ללולין קליר'ס לבנים קצת: **תלפא חוטי הוו**. לומת הגדין:
אודא רוב בנין. שהוא עב משיסס ויבין דלול רובא טרפה: **עני**
מחבריה. עב מחברו: **נפליה**. נפס קרפיר'ר בלע"ז: **ברוב אחד**
מחס. אם נפסק רובו על אחד מהס טרפה: **אל אינא חס**. רובו
קייס: **הסרבל**. של למר ומעמידן
בית הולאר בחוט כמו שטנו עושין
ברלועות: וכמר דב רב אשי קי"ל
כל דכמינ רב מתרחי ממכב אודיאה
(מסדרין דף כט): ומיפך שזעה
(שבוים דף מה). ונשעור לומת גידין
אחר שגחלוק ולא איפרסח לבנא
במחן של תורה בלא אחת מהממר רבא
וטרפות דאורייתא הלכך מעשיו

וטרפה אמר מר בר
 קמיה דאבא ואייתו
 וכתב ביה חמיסר הוה
 נפציה ואשכח תרי
 צומת הגידין שאמרו
 חד מהון כי אמריתה
 לי מבדי תלתא הוו
 לגמרי הא איכא תרי
 ליכא תרי לא ופליגא
 אמר שמואל צימא
 ייר בר אלא כחוט
 אמרי מאי רובו ריב
 ייתה קמיה דשמואל
 ו האיכא תלתא דכל
 נאי דאמר רבנאי אמר
 אמרו אפי' לא נשתיר
 כשרה: נשבר העצם
 מן הארכובה אם רוב
 תר ואם לאו זה וזה
 ובה אם רוב הבשר
 ואו אכר אסור ובהמה
 בין למעלה בין למטה
 זה מותר אם לא

וְלֹא יֵאמְרוּ אַבְרָם מִמֶּנִּי
 לְרֹב נַחֲמֹן לְרֹב נָמִי
 קִאֲמִינָא אַבְרָם שְׁחִיָּה
 יָהּ דְּרַב הָרֹר שְׁלַחוּ
 מִשְׁמָא כְּמִשְׁא מְחִיב
 הָאֲבָר הַמְדֻלְדֵּל בָּהּ
 רַבָּה הַדְּדוּרִי אֲפִירִי
 דְּבָרִי ר"מ ר"ש אֹמֵר
 יוֹרָא אֲשַׁכְחִיה (א) לְרַב
 תְּרַגְמָא אֲרִיךְ בְּבִבְלָה
 גְּבִיָּה דְרַב ת"ר שְׁבַר
 אִם לֹא אֲסוּר וּכְמָה
 לֵה רֹב הַקִּיפִי * אֹמֵר
 אֹמֵר עֹולָא אֲמַר רַבִּי
 עוֹר מִצְטַרֵּף לְכַשֵּׁר
 דְּאֲמַרִּי [אֲמַר עֹולָא]
 יוֹמָא מִר עוֹר מִשְׁלִים
 גִּזְלָא דְהוּה בִּי רַבִּי
 גִּן וּבִשְׁרִיָּה א"ל בִּר
 דָּאֲתוּ לְקַמְיָה * דְּרַבָּה
 גִּדְרִין שְׁסוּפִין לְהַקְשׁוֹת
 גִּמְנִין

קוף הכשר שעל השכר קיים: עור הרי הוא כבשר. אם יטעל הכשר מתחת
 דרך לבשר. לחומרה לזיבעי חזיו עור וחזיו בשר: אכן עור או
 עי רוב הכיסוי בבשר ומיעוטו עור להטערף בין שניהם לכסוי רוב
 הגבו ידיו הרכין. דהוו מאטרפי לבשר וחופין רוב עמם הנשר:
 נמני

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נש' אט' רב שפא הלכך.
לעיל ד' סה ע"א שנת ד' כ
ע"א:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אשכחיה לרבי
ירמיה בר אבא דימינ:

לעזי רחמי

קליר"ש, כהנים, צלולים.
קרייזר, הוצא מסכך,
התר.

מוסף ראשי

[illegible]